

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ОПШТИНСКОГ ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ У ПАРАЋИНУ

ПАРАЋИН, ЈАНУАР 2009.
ГОДИНА XIX, БРОЈ 3278

ПОБЕДНИК!!!

Исконструисани судски процес против проф. др Војислава Шешеља у хашком казамату приближава се крају. Досадашњи ток суђења показао је да оптужница против Шешеља није утемељена. Сведочење сведока и “експерата” тужилаштва пред очима светске јавности је доживело и морални и правни фијаско. Сведоци оптужбе, или су временом постали више сведоци одбране или су ухваћени у ноторним лажима, неистинама, полуистинама или се једноставно нису снашли у својој улози. Сви смо могли да видимо да се тај “квази” суд није држао никаквих принципа међународних политичких односа, никаквих начела културе и хуманизма модерне цивилизације. На основу досадашњег тока судског процеса логично би било закључити да се иде у правцу “или-или”. На једној страни је логична судска пресуда која би била правно формулисана у смислу ослобођења од оптужбе др Шешеља и његов излазак на слободу, а други смер је физичка ликвидација др Шешеља. Покушајем наметања браниоца Војиславу Шешељу, јасно је било да неко моћан жели да што пре оконча судски процес Војиславу Шешељу.

Изрицање било какве осуде Војиславу Шешељу у смислу вишегодишње затворске казне правно је немогу-

ће, јер је сам суд одбацио своје сведоке и експерте оптужбе. О политичкој и моралној димензији суда уопште, и није потребно говорити.

Ових дана сазнајемо да је Војислав Шешељ најавио да неће изводити доказе одбране, нити ће изводити сведоке одбране након што тужиоци ускоро окончају свој доказни поступак. Шешељ је својим правним саветницима наложио да припремају завршну реч и поднесак. Као разлог за ту одлуку Шешељ је навео да му трибунал ускрађује ненадзирани контакт с правним саветницима и финансирање одбране. Такође, постоји могућност да он опет своја права брани штрајком глађу, али и тужбом против Уједињених нација.

Како год, суђење се примакло крају и то је оно што непријатеље српског народа највише и плаши. Нема могућности да Шешељ буде оптужен, све извеснији је његов повратак у Србију и питање је како и чиме ће још заукати домаћи издајници у свом ламенту и страху да га још држе што даље од српске политичке сцене.

Шешељ ће се вратити у Србију као победник, и правни, и политички, и морални! Победиће за Србију и Србија ће знати како да га као победника и дочека!

Горан Павловић

ПАРАЋИН - ГРАД НЕЗАПОСЛЕНИХ И ГРАД У КОМЕ СЕ СВЕ ТЕЖЕ ЖИВИ

Небојша
Мирковић

Стварно, тек мало времена прође, а ја опет општинску власт у Параћину са ових страница морам да потсећам која је сада година у Србији и у општини Параћин. Господе Демократе, сада је јануар месец, 2009. година, 9 година сте на власти и на грбачи грађана Параћина и стварно је крајње време да престанете да за све ваше неспособности и даље окривљујете неке бивше власти и нека протекла времена. Девет година је прошло (таман толико је и Милошевић владао), и сада када сви знамо да од обећаних 6 милијарди долара помоћи са запада нема ништа, питамо вас шта сте предузели свих ових година да се у нашем граду боље и сигурније живи? Осим што су се таласи отварања стотине кладионица прелили и на наш град, и отварања десетина страних банки (са каматама за узимање кредита далеко већим него што су у вољеној вам Европи) ви сами готово да нисте урадили готово ништа.

Године 2000. обећавали сте индустријску зону са 1000 радних места у првој години рада, са повећањем броја радника у наредних пар година на читавих 5000 нових радних места. Сваке године само о томе причате, и кредитите сте због те зоне подизали, сада тражите отварање ауто пута, радите пројекте, а од тога још увек ништа. Та индустријска зона све више личи на „Скадар на Бојани“ у сред Параћина. Знамо да ћете рећи да општинска власт нема ингеренције да се бави привредом већ само да ствара услове за економски развој, али већ је 9 година прошло, па када ваши партијски другови испродаваше све фабрике и у Параћину, зашто се не запитасте када ће тај капитал улагања због нове демократске власти да стигне и у наш град, па да се и овде отвори бар једна фабрика? Ниједну капиталну инвестицију у граду нисте предузели, јер сте се свих ових година понашали као да сте нон-стоп у кампањи. Неке резултате сте имали у изградњи инфраструктуре, али то су углавном средства која су добијена од приватизације цементаре, и поставља се питање шта је тек још могло да се уради да је фабрика продата по реалној цени, и да лопови из редова „Демократске“ власти, разни Јањушевићи и Колесари нису више парастрпали у свој џеп него што је добила општина?

Превише је било маркетинга, радили сте тротоаре, паркове и игралишта, али радници који су остали без посла немају времена за шетњу по парковима. Топлану нисте направили јер она кошта, а алтернатива је био гас (додуше са скоро највећом ценом прикључка у Србији). Уграђивали сте камере по граду, а прелаз преко пруге код „Штофаре“ остаће да чека још дуго времена, и даље ће грађани који морају хитно да превезу своје супру-ге на порођај у болницу морати да моле раднике на рампи да је подигну и тако ризикују своје и туђе животе. Сећамо се разних пројеката, обећања фабрике воде са стотину радних места, скијалишта на Грзи, итд итд.

Сви се сећамо великих табли испред наших школа са натписима како их дотирају разне невладине организације из ЕУ и САД, и осећали смо се сви понижено када

нисмо у стању ни сунђере и креде да обезбедимо нашим наследницима. А сада директори и даље од родитеља траже сапуне и тоалет папире, а да није било оне несрећне експлозије у касарни и столарија би и даље била иста и непромењена.

Параћин сада има око 10000 незапослених, са реалним изгледима да их буде све више. Формирали сте разне службе за едукацију, обуку грађана да нађу посао кога нема и да преброде „транзицију“ што безболније са разним инструкторима из ЕУ, који су нас све обучавали, али радна места нам нису отварали. Кажете да сте прошле године запослили 600 лица, а у ствари сте их скидали са евиденције јер су људи узимали по 1000 евра да би преживели, а потрошиће их врло брзо, и вратиће се код вас.

Чуо сам да је председник општине Саша Пауновић почасни грађанин једног града у Америци, занима ме колико је инвеститора дошло из тог града, јер смо у то време били затрпани са тим информацијама?

Драги суграђани, занима вас да ли ће нам убудуће бити боље? Одговорно вам тврдим, са овом влашћу биће нам све горе и лошије. Недавно на седници скупштине општине начелник одељења за финансије господин Слободан Јанковић рече да је нови буџет развојни, иако је реално мањи за 10 одсто, за око 80 милиона динара. Кажу да очекују бољу наплату од локалне заједнице, па су зато формирали одељење за локалну пореску администрацију, и истовремено подигли све постојеће општинске таксе и додали нове на намет осиромашеном становништву свог града. Председник општине рече тада да му је дужност да уводи таксе. Кажу да су планирали буџет у складу са светском финансијском кризом (а ми у кризи већ годинама) и да изражавају опрезни оптимизам. По први пут су увели и накнаду за грађевинско земљиште и за села, а не само за град, повећане су фирмарине и еко такса, а нови намет је и еко такса за возила приликом регистрације. Опет кажу да мора тако. А да ли народ има, нико их не пита? Нека ми покажу те грађанине и раднике Параћина који раде у привреди а имају такозване просечне републичке дохотке.

Одлажу све пројекте за друга времена, а извођачима већ завршених радова не исплаћују зарађено. Ове године, а вероватно ни будућих мештани Стубице неће добити воду, као ни Чепурци канализацију. Они наши најмлађи суграђани неће добити своје обданиште, иако га је цементара обећала као донацију у улици „Војводе Мишића“. Смањена су средства за културу, јер сада није изборна година па је можда и најмања штета што ове године нећемо гледати и слушати Бајагу. Дотације „невладиним“, организацијама су 3 милиона динара, и за њих мора да има средстава, обданиште није толико важно.

И зато господе на власти, не тражите кривце у другима, не правдајте се светском кризом, већ признајте да сте урадили врло мало, и не избегавајте да кажете да се у Параћину врло тешко живи и да је наш град све друго осим оно што тврди господин председник: „Пријатно место за породичан и друштвени живот“.

Можда за њега и мањину, али за велики број грађана сигурно не !!!

„ЛАКО ЈЕ БЕЛЕЖИТИ ОНО ШТО СЕ ВИДИ, ТРЕБА БИТИ КАДАР ВИДЕТИ ОНО ШТО ЋЕ СЕ БЕЛЕЖИТИ“ !

Ову истину је некада рекао наш чувени правник и књижевник Слободан Јовановић и био у праву. Председник СРС др. Војислав Шешељ је један од ретких умова који то може. Прелиставајући старе часописе Велике Србије од пре чак десетак година изненадио сам се колико је тада био видовит и као да су ти текстови писани данас. Предвидео је скоро све догађаје који су нас касније задешили, а надам се да ће лично он изласком из Хага спречити још неке о којима је тада говорио (Отимање Војводине и Рашке и свођење Србије на Београдски пашалук).

Србија је побеђена, али не у рату него у миру, што је још горе и извргнута свим могућим понижењима. Лопови постају угледни, а моралне наказе нам кроје судбину. Држава са највише избеглица у Европи осуђује се за етничка чишћења.???

Једино се од Србије тражи да призна туђу државу у својој држави. А када то учини, чека је награда, да као стара европска држава и култура, први пут у својој историји тријумфално уђе последња у ЕУ.

Наши хероји се прогањају као злочинци, а злочинци, зликовци и издајце се славе.

Србија је у најгорем стадијуму распадања, и са најгором влашћу у својој историји.

Но томе се мора стати на пут !

Срби не заборављају своје мртве, 2500 убијених и од тога 557 цивила, 12500 рањених и више од 5000 инвалида. Не смемо заборавити и нећемо опростити! Ни Ха-вијеру Солани, али ни онима који га дочекују на црвеном тепиху и грле се и љубе са онима који су убијали нашу децу. Нећемо заборавити ни оне бриселске ђаке који су нам у Београд доводили можда исте оне Нато пилоте који су убили малу Милицу и убијали нашу децу по целој Србији.

Режим Бориса Тадића показује своју неспособност и нехуману природу јер предлогом буџета за следећу годину умањују средства Министарству социјалне политике за 4,5 милијарде динара који су били намењени породиљама. Разлог за тај ужасан чин свакако није недостатак пара, јер је истим буџетом предвиђено да се на пример, кабинету Кркобабића одобри додатних 40 милијарди динара, а кабинету Динкића 30 милијарди више у односу на прошлу годину. Ваљда је задатак владе да се бори против „беле куге“, а не да је подржавају.

Позивају грађане на стезање кајиша, а већ су нас задужили више од 30 милијарди долара, сада од ММФ-а траже још 2 милијарде евра ради повећања девизних резерви. Поскупљују грејање и превоз у Београду иако цена нафте константно пада. Сваки грађанин Србије сада има бreme више од 4000 долара девизног дуга и то је за 80 одсто више него 2000. године. По расту цена хране и пића смо европски рекордери и са прошлогодишњег трећег избили на прво место по поскупљењима. Запањује податак да је у категорији одеће и обуће чак и Француска јефтинеја од нас, али то и није важно јер се готово целокупна примања издвајају само за храну. Повећане су акцизе на нафту, цигарете, пиво и кафу, као и таксе за регистрацију аутомобила, а све да би се закрпиле рупе проузроковане смањењем прихода од царина због улизичког

једностраног примењивања Прелазног споразума са ЕУ. Железница касни за 60 година у односу на светску. Субвенције пољопривреди су смањене за 5 милијарди динара, а култура добија готово душло мање него прошле године.

Директори су ојадрили јавна предузећа кроз плате и кафанске рачуне, тако да су само јавна предузећа потрошила око 3,3 милиона евра по кафанама. Влада је признала да су им та предузећа ван контроле и да се тамо намирују политички дилови, јер имају 12 контролора на 9000 запослених. ПТТ је за репрезентацију 2007 потрошио 42.106.000 динара, а директор каже да је то отишло за сокове и киселу воду.

Ништа принципи, ништа политички идеали, ништа Косово, ништа држава, народ и гласачи. Баш ништа од тога није важно овој власти, важно је само стећи нове и задржати старе привилегије, и узети што више лаког кеша. И то је то. Духовно и материјално нас убијају, узимају душу. Када вам поруше фабрику, изградићемо нову, али када нам уз медије попут Блица и Б92 отимају језик, културу, традицију, свему је онда крај. Плашим се да ће нас искомадати и од наше земље направити шта им је воља. Присутна је издаја и слугерањство свуда око нас. Увукли су се свуда, у просвету и културу. Одузимају нам Његоша, укидају језик, отимају све што је срж нашег народа, укидају традицију. То су најстрашнији издајници. Најгори је онај човек који изда себе - попут Томислава Николића. Данас поредити Томислава Николића са Војиславом Шешељем је исто као поредити приученог електричара са Николом Теслом! Нови светски поредак је сломио све групе у Србији. Њих више плаши један појединац који уз помоћ једине преостале патриотске и родољубиве снаге може да им помрси рачуне у нашој прелепој земљи.

Једино Војислав Шешељ који на пролеће излази из Хага као победник на челу своје Српске радикалне странке, једине патриотске и родољубиве снаге у земљи, може повести Србију у боља, срећнија, поноснија и извеснија свитања!!!

**МИ ВАС НЕЋЕМО ИЗНЕВЕРИТИ
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА**

Небојша Мирковић

СРБИЈА ОЧЕКУЈЕ ШЕШЕЉА

Радиша Илић

Куда ће Србија?

Србију ове 2009. очекује сиромаштво, незапосленост, откази, инфлација, безочно мешање страног фактора у вођењу спољне и унутрашње политике Србије, даље распарчавање српске територије...

Војска је ионако деградирана, разоружана, без способног официрског кадра, који је вољом америчких и осталих удружених НАТО зликоваца послат експресно у пензију.

Буџет, усвојен на истеку 2008. године у ствари је само списак лепих жеља оних који данас, удружени у свом идеолошком бућкуришу, воде Србију и који су господари, на жалост, лоши господари, наших судбина и наших живота. Истина је горка и тешка. Пара за буџет неће бити!

Фабрике су давно распродали својим меценама у кокошарској “булдожер-револуцији”. Нема више шта да се прода да би се финансирала држава (читај: њихове плате од десет, петнаест, двадесет хиљада евра). Нема више донација за хапшења српских јунака и њихов транспорт у злогласни Шевенинген. Нема се више шта отети од сељака, поља су урасла у коров, на фармама су давно стављени катанци, што рече један веселник, који је веровао у Бориса Тадића и оне око њега, а сада му поштари по белом свету траже поштанско сандуче и никако да га нађу. Неће бити ни оних антологијских 1000 евра од фантомских динкићевих бесплатних (мада лепо пристаје и безвредних) акција. Слагао човек пет милиона и триста хиљада грађана Србије и ником ништа! Једино што је успео то је чињеница да је помрачио славу чак и браће Грим. Да је Динкић живео у 18. веку сада би деци пред спавање читали његове бајке, са све Криштом, скијалиштима и ОМВ-ом. И онда су спремили причу, по узору на творца бајке, “Бесплатне акције из 1001 ноћи”, да за неусвајање немогућег буџета

окриве Српску радикалну странку, и да сав онај социјални бунт народа (који ће сасвим сигурно изаћи на улице српских градова) преусмере управо на српске радикале.

А истина је сурова! Пара у буџету неће бити! Плате у просвети, у здравству, јавним предузећима, државним службама доћи ће под знаком питања. Па тек пензије, субвенције пољопривредницима, па помоћ најугроженијима... И управо је владајућа коалиција прижељкивала привремено финансирање и зато су жељно очекивали да се расправа о буџету пренесе у 2009. годину. Али радикали су им “дали” прилику да ускоро изађу пред раднике, сељаке, студенте, незапослене и да им објасне зашто су довели Србију и њих као грађане у тешку ситуацију. И тако је пропала дуго и брижљиво припремана медијска сатанизација радикала и у ствари, претворила се у моралну победу Српске радикалне странке!

И тада на сцену ступа војвода од Бајчетине, који ронећи крокодилске сузе помиње мандате, новац итд. Ко о чему - баба о уштипцима. Онај који је кафенисао са америчким амбасадором и са Тадићем, онај који свако јутро када пође на посао прича брзалицу “еци пец пец...” у који ће ауто да седне. Онај што је украо мандате Српској радикалној странци и то јавно признао. Онај што је погазио сопствену заклетву, положену у Цркви Светог Николаја у Земуну, коју је дао држећи свећу у руци. Онај што је издао кума. Ко ће Томиславу Николићу више ишта веровати? Нико! Осим онога што познаје страна вина и што носи ципеле скупље од нечијег аута.

Али све нас треба да радује једна чињеница, а то је већ сасвим изванредан повратак др Војислава Шешеља из Хага у Србију. То ће бити крај криминалу, издаји, корупцији, незапослености, оличеним у владању префарбаног ДОСа од 2001. године до данас.

Зато, браћо и сестре, спас за све нас, за Србију, стиже са нашим председником - Војиславом Шешељом!

До победе!

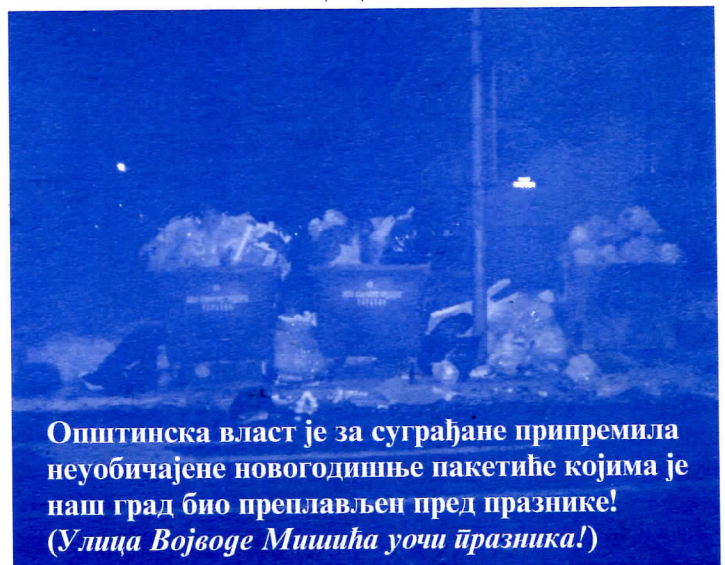
ЗИМСКИ ДАНИ НАШЕГ ГРАДА

Милан Живић

И ова зима је као и свака претходна - улице залеђене, неочишћене, тротоари су се претворили у клизалишта. Нико се из општинске власти и не осврће на то. Нема ваљда довољно соли и ризле. Само се главна улица како тако одржава. Прошли су новогодишњи празници, свуда по градским улицама су разбацане кесе папири и смеће.

У контејнерима више нема места. То све употпуњује слику о онима који наводно одржавају овај град. Једина добра страна ове зиме је да су дубоке рупе у асфалтираним улицама попуњене снегом и ледом те на тај начин природа санира нерад садашње власти. За одржавање улица издвајају се значајна средства која се троше, а народ од тога нема никакве користи. Ова слика града је слика оних који у њему владају!

Општинска власт је за суграђане припремила неувобичајене новогодишње пакетиће којима је наш град био преплављен пред празнике!
(Улица Војводе Мишића уочи празника!)

ПАЛЕ СУ МАСКЕ НА ПОЛИТИЧКОЈ СЦЕНИ У СРБИЈИ

Горан Павловић

изнад лопова и право изнад партија. И оно што је најбитније - испоштрована је воља бирача у нашој општини, свих оних који су гласали за Српску радикалну странку.

Јефтина демагогија ситних политиканата, жељних улизивања тајкунима, зарад минорне личне користи, није им се исплатила. Један мањи део чланова Српске радикалне странке "насео" је и поверовао лажним саопштењима и изјавама којима је српска јавност бомбардована од стране жутих и прозападних медија и "резервиста" Бориса Тадића. Својим лажним и јефтиним обећањима, човек који је погазио сопствену заклетву дату у Цркви пред Богом - Томислав Николић, потпуно је незаконито и нелегитимно покушао да, уз помоћ локалних политичких анонимуса, преотме одборничке мандате Српске радикалне странке зарад сопствених интереса и личне промоције. Мислио је само на себе и ни у једном моменту на оне који су своју част и образ жртвовали. Данас је то свима јасно.

Све маске на политичкој сцени у Србији су пале. Српска напредна странка је резервна странка Бориса Тадића. Или је то требала бити. С обзиром на политичку немоћ они више ником нису потребни. Српском народу који су преко ноћи издали, одрекавши се и Републике Српске и Републике Српске Крајине, најмање су потребни.

Исто је било и у нашој општини - одбегли одборници Српске радикалне странке су само на две седнице Скупштине општине гласали за жуту власт и то је све што су учинили. Сада им остаје само срамота, она коју су себи у свом неразуму одабрали. Обмануте и залутале између погажених принципа и жеље за ситним привилегијама и личном коришћу срећемо их на улици како црвени од стида погињу главу и упиру поглед у земљу.

С друге стране, на последњој седници Скупштине општине нови одборници Српске радикалне странке су дали заклетву и тиме омогућили Општинском одбору Српске радикалне странке у Параћину да настави посао који најбоље уме да ради, а то је борба за бољи живот свих наших суграђана и борба за решавање свих њихових проблема.

Ових дана, сведоци смо, и да све више наших суграђана долази у просторије Општинског одбора и учлањују се у Српску радикалну странку. Такође, огроман је број чланова који годинама нису били активни који се враћају у странку са жељом да својим ангажовањем помогну Српској радикалној странци да опет буде најјача политичка странка, како у Србији - тако и у Параћину, јер то је место које јој припада.

Српска радикална странка је из овог проблема изашла још јача и организованија. Много је жеље и елана да се још више ради и постигне. Али највеће жеље су да се наш лидер и председник што пре врати из хашког казамата и да заједно с њим прославимо његову велику победу - победу за усправну и поносну Србију, победу за нас и победу за нашу децу.

**Живела Идеологија Српског Национализма!
Живео проф. др Војислав Шешел!**

НАЛИЧЈЕ ДЕМОКРАТИЈЕ

**Бранислав
Костић**

Још као средњошколац кроз историју старих Грка, дошао сам до сазнања шта је “Демократа“, а шта “Демократија“. Из тог сазнања следи да је “Демократа“ човек правдољубив, дружељубив и да оно што мисли себи мисли и другима. Такође стоји да је „Демократија“ владавина народа, односно да власт припада самом народу. Самим тим, то значи да већина народа бира своје представнике у структуре власти без присуства силе, притисака и спутавања слобода.

У свом животном веку доживео сам и “Социјалистичку демократију“. Био је то тада нови облик демократије, чак и тада квалитетнији него што нам садашња актуелна власт пропагира. Грађани су учествовали у раду јавних предузећа, у управљању производним средствима, у друштвеним и политичким пословима...

Ничим изазвани ратови на нашем простору и покушаји наметања демократије новог светског поретка, опустошили су све вредности људских и божијих норми. Нажалост, из таквог стања изродили су се на нашој политичкој сцени и творци “Уличне демократије“. Тим и таквим уличарима сметало је све што је у Србији вредно и

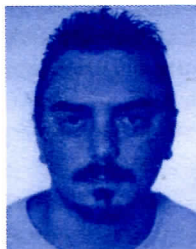
родољубиво, а западњачка идеологија им је на првом месту. Обманули су велики део народа уз помоћ страних служби и домаћих плаћеника и насилничком и рушилачком “Булдожер - револуцијом” преузели власт. Таква револуција избацила је у први план већину данашњих политичара, којима су руководећа места као по правилу била прва радна места, а који су врло брзо научени да збрину себе и своје, распродавши све оно што су генерације грађана ове напаћене Србије стварале.

А народ? Баш њих брига за народ, нека се сам сналази. Ово ново друштво не подразумева да сви треба да буду богати“ као што једном рече покојни премијер.

Бусају се у груди да их је народ изабрао. А њих десет коалиционих партнера, изабрала је 1/3 гласачког тела. Творца садашње власти, величали су до небеса и пар година само чекали шта ће он да уради и да прода а да при том сами нису радили ништа.

На крају, упутио бих честитку српском народу са Христос се роди и пожелео срећну Православну Нову годину цитирајући речи писца Душана Ковачевића: **“Грађанима срећан Божић и Нова година са жељом да буду здрави, здрави и само здрави, јер само здрав народ може да дочека бољу власт него што је ова садашња!“**.

СТУБИЧКИ ВОДОВОД ЧЕКА НОВЕ ИЗБОРЕ?

**Драган
Миленковић**

У кампањи на последњим локалним изборима, истицао се, као највећи проблем мештана Стубице, изградња водоводне мреже. Завршили су се избори, завршена је и прича. Стубички водовод се показао као највећи изазов за гласаче, што је доказ велики број добијених гласова за човека који је уз лажна обећања, користећи као мамац, како у многим селима тако и у Стубици, имена поштованих људи, и њиховим угледом обезбедио себи и својим истомисљеницима још један мандат владавине.

Читаво лето па и данас, мештани довлаче цистерне са водом, што значи да је у Стубици велики проблем са водоснабдевањем.

У оквиру акције планирања буџета за 2009. годину, председник општине Параћин је 15. децембра 2008. заказао збор мештана МЗ Стубица, са циљем да се у разговору договори шта треба урадити у овој месној заједници, како би се услови живота побољшали. Том приликом је председник општине Саша Пауновић саопштио присутним мештанима да од водовода нема ништа, и да ће овај проблем морати да сачека нека нова времена, што су многи схватили као време неких нових избора. Он и даље као и претходних година подржава приоритете грађана, али више ништа не обећава иако смо сви свесни његових овлашћења.

Колико година још треба да прође да би се проблем водоснабдевања решио и шта још треба да ураде мешта-

ни Стубице за тренутну власт да се не би осећали као грађани другог реда, председник није одговорио, али је чињеница да се општинска власт на овако важан проблем осврће само пред изборе, и да воде неће бити све док му Стубичани на следећим изборима не укажу макар још једном поверење. Веома „мудра“ политичка тактика, али очигледно на штету мештана овог села. Овакве манире општинска власт има и према другим селима а не само према Стубици.

А једна стара изрека каже да воду треба дати и непријатељу!

РАДНИЦИ СРПСКЕ ФАБРИКЕ СТАКЛА БЕЗ ПРАВА НА РАД

Раде
Јаблановић

У приватизованим предузећима долази до отпуштања радника чији власници након истека периода за модернизацију, највероватније нису испунили ту обавезу па сада имају технолошке вишкове. Било како било, изгледа да се глобална забринутост због могућих дестабилизујућих ефеката масовног отпуштања преноси и на локалне нивое.

Глобални талас отказа надвио се и над нашим градом. Руководство Параћинске стакларе од 1. децембра уз образложење “недовољно посла” на принудни одмор је послало више од 700 радника. Због тога што од 13 постојећих пећи раде само 3, и због тога што неспособно руководство фабрике стакла није успело да домаћим шварерама прода ниједну флашу, око 500 радника никада се неће вратити на своја радна места а њихова имена попут многих ових дана, наћи ће се без објашњења на огласним таблама испред портирнице.

Може ли се колективни уговор о раду који су склопили синдикат и послодавац озбиљно спроводити у пракси када су законске одредбе толико растегљиве да послодавцу омогућавају слободну интерпретацију истих, а увек на штету запослених?

Закон о раду даје могућност послодавцу да запосленима уручи отказ на основу објективних, али и субјективних процена уколико дође до смањења обима посла или ако је незадовољан понашањем запослених. Ако се томе дода и слаба ефикасност инспекције рада односно правосудних органа, онда се не треба чудити што се овако нешто десило радницима фабрике стакла.

Синдикат “НЕЗАВИСНОСТ” није нашао за сходно да поступи у складу са правним прописима и заштити своје раднике, и поред толико отераних радника којима плате касне. Председник синдиката Боривоје Јевтић верује менаџменту фабрике и са поносом истиче план за оживљавање производње који предвиђа упошљавање око 1000 радника, иако је очекивао да ће вишак бити 300 радника. Он нема начина да промени намере власника

стакларе, те наводи само његове проблеме, о слању на принудни одмор и проблемима толиког броја радника мало и нерадо говори.

Општинска власт за то време издаје саопштење за јавност у коме каже да прати догађаје у стаклари, те очекује контакт са представницима репрезентативних синдиката, који се до сада нису званично обратили за било који вид подршке и који су листом чланови демократске странке. Због неодговорног руководства, лошег заступања синдиката и неажурности општинске власти, за протеране раднике проблеми тек почињу. Имала је фабрика стакла у својој историји доста проблема, али је увек примала плате и њени радници су увек радили, али је од 2000. године дошао тајфун звани “демократска власт” и почио раднике из свих фабрика, па тако и из Стакларе.

Параћин је постао град незапослених, Параћин је град који не пружа сигурност и могућност рада, а и онима који још раде свакодневно прете отказима. Може ли овако даље и докле? Можда ће стручњаци из такозване народне канцеларије општине Параћин на крају ипак наћи адекватно решење за овај проблем стаклараца... Ко зна?

ИЗДАЈА СЕ НЕ СМЕ НИКАДА ЗАБОРАВИТИ

Верица
Кочинач

Подсетимо се на добро познату изреку: „Немој сине говорити криво, ни по бабу ни по стричевима, већ по правди Бога истинога“ и додајмо: „Није он отишао у Хаг да брани себе, већ да потврди ову реченицу и ову истину која живи онолико дуго колико и народ. То је највећа морална и духовна заклетва коју још увек, иако расрбљен носи у себи сваки Србин. И све док тога још увек има у нама, верујте да нема предаје и одустајања од оног што смо ми сами - православни Срби.

Али, неки увек морају да оду, и такав је наш усуд. И што пре, тим боље. Остају они који спремно настављају борбу и који могу да издрже.

Ових дана док се пекала ракија чула сам једну песму која каже: “Није лако Србин бити, треба девет дана пити и десети наставити”! Ни то не може свако а нарочито не може свако бити Војислав Шешељ или Радован Караџић.

ВЕЛИКА СРБИЈА

У СРЕД СРБИЈЕ КАД ДРИНА ПОТЕЧЕ,
СРПСКОМ РОДУ И СЛОБОДИ КРАЈА БИТИ НЕЋЕ,
ДОШЛО ЈЕ ВРЕМЕ БРАЋО ДА СЕ СРБИ СЛОЖЕ,
ВЕЛИКУ СРБИЈУ БЛАГОСЛОВИ БОЖЕ.

ГРАНИЦЕ СУ НАШЕ ОД ЈУНАЧКЕ КРВИ,
ПРЕЦИ НАШИ ЗА ЊУ ЖИВОТЕ СУ ДАЛИ,
ЗА ЈЕДИНСТВО И СЛОГУ ЗАЛАЖУ СЕ ГЛАСНО,
СРПСКИ РАДИКАЛИ.

МРАЧНЕ СВЕТСКЕ СИЛЕ НОВ ПОРЕДАК ПРАВЕ,
ПА ДА ОПЕТ СРБЕ У РОПСТВО ОСТАВЕ,
НАШ ВОЈВОДА ШЕШЕЉ НАДУ НАМ ЈЕ ДАО,
ОДЛУЧНО И ХРАБРО НА ПУТ ИМ ЈЕ СТАО.

НЕДАЈМО ИМ БРАЋО ВИШЕ ДА НАС ДЕЛЕ,
НЕК СЕ СЛОГА СРПСКА СВЕ ДО ХАГА ЧУЈЕ,
КАО ЈЕДАН ГЛАСНО, РЕЦИМО ИМ ЈАСНО,
ЖИВЕО НАМ ВОЈВОДА ОД ВЕЛИКЕ СРБИЈЕ !

Драган Миленковић

ДАЈТЕ НЕКОМ ВЛАСТ И ПАРЕ ДА ВИДИТЕ КАКАВ ЈЕ

Дејан Ђокић

Да ли сте се икада упитали ко су људи који су данас на власти у нашој општини? Бивши комунисти, јуловци или њихова деца - преобучени у жуто!

Са таквима нам никада неће бити боље, а боље ће бити само када они буду смењени. Нема више времена за чекање. Једина патриотска снага данас у Србији, као и у Параћину је Српска радикална странка у којој нема прелетача нити корумпираних чланова.

Никада до сад ни једна афера није била везана за име неког из Српске радикалне странке.

До сада су на власти били само они који никада нису били у стању да ишта добро направе, а и оно мало што су урадили је захваљујући страним донацијама, које већим делом заврше у њиховим џеповима и парама које дајемо сви ми, путем пореза, а они се касније сликају крај асфалтираних улица као да су сопствене паре уложили у то, а не паре свих нас.

Нисмо још на њиховим жутим медијима видели да су отворили неку фабрику, обезбедили нова радна места, али смо зато видели да су их на стотине затворили или продали и раднике оставили на улици. То свакако није боља будућност коју нам у свакој предизборној кампањи обећавају. Власт и паре су приграбили себи и показали какви су људи. Најгоре је што нас поред њих таквих какви су још гора времена очекују.

Дошло је време да сви као један кажемо - доста!

Просторије Општинског Одбора Српске Радикалне Странке - Параћин се налазе у Видовданској улици број 6 (први спрат). Све информације се могу добити сваког радног дана од 11 до 14 часова и понедељком и средом од 18 до 20 часова или позивом на број - 035 570239. (paracin@srpskaradikalnastranka.rs)

Почела је наплата чланарина за 2009. годину. Сви чланови исту могу уплатити у просторијама Општинског одбора Српске радикалне странке у Параћину или председницима својих Месних одбора.

Заинтересовани грађани за учлањење у Српску радикалну странку могу потписати приступницу у просторијама Општинског одбора Српске радикалне странке у Параћину или се информисати позивом на број 035 570239.

ШЕШЕЉ!!!

Упркос великој хладноћи, чланови Општинског одбора Српске радикалне странке у Параћину 12. јануара, уочи дочека Српске нове године, традиционално су обележили протекле Божићне и новогодишње празнике са суграђанима на Зеленој пијаци. Том приликом су пожелели да је, упркос томе што ће наредна година бити тешка и пуна изазова, неопходно да останемо истрајни у борби за очување територијалног интегритета и за одржање социјалне сигурности, као и да празници донесу мир читавом правдољубивом свету који страда од новог светског поретка и бори се за слободу и независност.

Оснивач и издавач: **Др Војислав Шешељ**

Уредник издања: **Радиша Илић**

Техничко уређење и компјутерски прелом: **Горан Павловић**

Редакција издања ОО СРС -Параћин: **Небојша Мирковић, Раде Јаблановић, Драган Миленковић, Милан Живић** Тираж: 3000

Новине "Велика Србија" уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године.